

ZGŁOSZENIE DOBREJ PRAKTYKI

NAZWA SZKOŁY	Miejskie Przedszkole nr 25 „Bajka”
DANE SZKOŁY (adres, telefon, e-mail)	Miejskie Przedszkole nr 25 „Bajka” al. Wojska Polskiego 82a 65-752 Zielona Góra telefon (068)3260980 e-mail: mp25bajka@wp.pl
IMIĘ I NAZWISKO AUTORA/AUTORÓW DOBREJ PRAKTYKI	Joanna Połczyńska
TYTUŁ PRZEDSIĘWZIĘCIA	<i>Jestem w grupie</i>
RODZAJ PRZEDSIĘWZIĘCIA (np. innowacja, projekt, konkurs etc.)	Innowacja pedagogiczna
TERMIN I MIEJSCE REZALIZACJI	Innowacja jest realizowana od roku szkolnego 2010/2011 w Miejskim Przedszkolu nr 25 „Bajka”
CELE DZIAŁANIA	<p>Cel ogólny:</p> <ul style="list-style-type: none"> wspomaganie rozwoju emocjonalno – społecznego dzieci przedszkolnych poprzez stosowanie elementów terapii pedagogicznej. <p>Cele szczegółowe:</p> <p>I BLOK TEMATYCZNY: OTO JA</p> <ul style="list-style-type: none"> rozwijanie umiejętności postrzegania siebie i rozumienia swoich uczuć, rozwijanie umiejętności budowania poczucia pewności siebie. <p>II BLOK TEMATYCZNY: JA W GRUPIE</p> <ul style="list-style-type: none"> rozwijanie umiejętności uczestnictwa w grupie, rozwijanie umiejętności lepszego rozumienia innych, rozwijanie umiejętności właściwego wyrażania uczuć i emocji w kontakcie z rówieśnikami oraz wobec osób dorosłych.
OPIS DZIAŁANIA	<p>W swojej praktyce zawodowej coraz częściej spotykam dzieci sprawiające trudności wychowawcze. Objawami takich zachowań są najczęściej: duża ruchliwość, nadaktywność, labilność emocjonalna, wycofanie, opór. Niektóre dzieci są nadmiernie wrażliwe, łatwo się złością, płaczą, wybuchają. Inne wręcz odwrotnie – są lękliwe i skrepowane.</p> <p>Natomiast z rozmów z rodzicami wynika, iż dużo uwagi poświęcają oni rozwojowi umysłowemu dzieci, a także rozwijaniu zdolności, zainteresowań. Ponadto dzieci coraz rzadziej spędzają czas z rodzicami, którzy pracują do późna, zdobywają dodatkowe kwalifikacje, pracują za granicą. Często dziecko wychowywane jest w rozbieżnych modelach wychowawczych (rodzice, dziadkowie, opiekunka, przedszkole). Zdarza się, że rodzice, chcąc dzieciom</p>

zrekompensować brak czasu, nie stosują żadnych metod wychowawczych, konsekwencji, spełniają zachcianki swoich dzieci. To dodatkowo przyczynia się do rozregulowania prawidłowego rozwoju społeczno-emocjonalnego dziecka.

Pracując jako pedagog terapeuta postanowiłam przenieść zabawy z elementami terapii pedagogicznej do codziennej pracy w grupie przedszkolnej. Są to zabawy socjoterapeutyczne, z wykorzystaniem muzykoterapii, choreoterapii, dramoterapii, biblioterapii, z elementami kinezylogii edukacyjnej, ruchu rozwijającego Weroniki Sherborne, z wykorzystaniem sztuk plastycznych (arteterapii), relaksacji, wizualizacji, mandali, gry i zabawy interaktywne przeciw agresji oraz konstruowanie gier.

1. Zabawy z cyklu „Postrzegam siebie”

W zabawach socjoterapeutycznych poprzez ilustrowanie uczuć, słuchanie historyjek, odgrywanie scenek, wybór ilustracji, spacerowanie w wyobraźni dzieci zaczęły postrzegać siebie i rozumieć swoje uczucia. Natomiast podczas zabaw z minami, rysunki z błędem uczyły się odpowiedzialności za uczucia działania. Poprzez zabawy z wykorzystaniem muzykoterapii – malowanie do muzyki, wysłuchaniu muzyki relaksującej, rozwiązywanie zagadek muzycznych, zabawy głośno – cicho coraz więcej dzieci uświadamiało sobie własne emocje. Co więcej w trakcie zabaw z elementami kinezylogii edukacyjnej rozwijały prawidłową reakcję na bodziec. A zabawy teatralne wpłynęły bardzo na rozwijanie umiejętności wyrażania uczuć i emocji mimiką. Dzieci doskonale bawiły się w udawanie kamiennych posągów, zatrzymany film, pokazywały zawartość magicznego kufra, a także przeciwstawne stany emocjonalne.

2. Zabawy z cyklu „Uczę się jak być pewnym siebie”

Poprzez zabawy z elementami kinezylogii edukacyjnej dzieci dawały i brały, pełniły rolę nauczyciela, modelki, bawiły się lekkimi chustami, wzmacniając tym samym poczucie pewności siebie. Stawiając opór, udając żabkę, kołysząc się na piłce doskonaliły odwagę w podejmowaniu działań. Wzmacniały także motywację poprzez naśladowanie faz przeobrażania się w motyla, pracy rzeźbiarza. Natomiast mrugając, napełniając kubek, udając szpaler gwiazd, kończąc zadania w wybranych zabawach socjoterapeutycznych wzmacniały poczucie własnej wartości. Po zabawach i ćwiczeniach ruchu rozwijającego wg Weroniki Sherborne zdobywały pewność siebie i poczucie bezpieczeństwa w otoczeniu.

3. Zabawy z cyklu „Uczę się uczestnictwa w grupie”

Podczas wybranych zabaw socjoterapeutycznych dzieci turlały piłkę, tworzyły magnes, drzewo grupowe, papierową postać i w ten sposób zaczęły kształtować przynależność do swojej grupy. Uczyły się także uczestnictwa w grupie – rysowały swoją rodzinę, zgadywały co lubią robić, współbiesiadowały. Uczyły się ustalania i przestrzegania umów, reguł, norm w przedszkolu. Uczestnicząc

w zabawach przekonali się, że nie warto żyć w kraju bez reguł.

Natomiast podczas zabaw i ćwiczeń z elementami kinezylogii edukacyjnej rozwijały umiejętność współpracy w grupie rówieśniczej.

4. Zabawy z cyklu „Uczę się rozumieć kolegów”

W celu rozwijania umiejętności lepszego rozumienia innych u dzieci sięgnęłam po zabawy przeciw agresji. Dzieci, oglądając swoje zdjęcia z wczesnego dzieciństwa, rozpoznając kolegę po dotyku z zamkniętymi oczyma, uczyły się rozumienia siebie samych i innych ludzi. Przy zabawach teatralnych naśladowały kolegów i koleżanki, innych ludzi, zwierzęta, wykonywały dźwięczne obrazy, ucząc się przy tym umiejętności słuchania i obserwowania kolegów.

Ponadto stwarzałam dzieciom możliwości odgrywania różnych ról społecznych i relacji interpersonalnych w zabawach z wykorzystaniem muzykoterapii. Co więcej, aby ułatwić dzieciom dostrzeganie różnic i podobieństw między ludźmi sięgnęłam po zabawy z elementami sztuk plastycznych. Dzieci rysowały własne portrety, dobre uczynki, nastrój, z plasteliny wykonywały ulubioną zabawkę, zwierzę.

5. Zabawy z cyklu „Właściwie wyrażam uczucia i emocje”

Najwięcej do osiągnięcia tego celu wybrałam gier i zabaw interaktywnych. Kiedy dzieci wyszukiwały zachowań agresywnych na obrazku, podróżowały do krainy wściekłości, przeobrażały się w dzikie zwierzęta zaczęły dostrzegać agresywne uczucia i sposoby ich wyrażania. Podczas kolejnych zabaw budowały ze swojego ciała zamek, dokańczyły zdania o złości próbując rozpoznawać przyczyny złości i agresji. Uczyły się także opanowania i przewycięzania złości i agresji, gdy wyruszały w daleką podróż rakieta, walczyły jak koguty, opowiadały o swoim zdenerwowaniu ludzikowi złości i ugniataczowi, we właściwy sposób wyrzucały swoją złość do skrzyni, kącika złości, podczas papierowej wojny, wysiadywania złości. Natomiast w trakcie zabaw, podczas których tworzyły wspólnotę, transport na plecach, grupowy obrazek, czarowały przyjaźń nawiązywały nie agresywne kontakty. Zabawy te przenosiły później na plac zabaw z pozytywnym efektem.

Starłam się również obniżyć potencjalny poziom agresji u dzieci wykorzystując do tego ćwiczenia z elementami kinezylogii edukacyjnej. I udało się poprzez zabawy z folią z pęcherzykami powietrza, dotykowe zagadki w parach, radosne powitania, zabawne miny.

Wiele pozytywnych efektów osiągnęłam w tym cyklu poprzez zabawy wyciszające z elementem relaksu i wizualizacji oraz mandale. Dzieci były potem odprężone, wyciszone, skupione.

Ponadto rozładowanie negatywnych emocji próbowałam dokonać poprzez ruch i taniec. W trakcie zabaw z wykorzystaniem choreoterapii dzieci uczestniczyły w gimnastyce w rytm muzyki, tańcu wojowników, improwizowanym, ze zmianą głośności, z kołysaniem się. Zabawy te przynosiły dzieciom dużo radości.

Z kolei poprzez konstruowanie gier planszowych kształtowałam u swoich wychowanków odporność emocjonalną.

	<p>Zaproponowany zestaw zabaw, ćwiczeń, gier wykorzystywany jest już przez kilka lat przez nauczycielki do wspomagania rozwoju emocjonalno-społecznego dzieci przedszkolnych. Innowacja ta zawiera dodatkowo scenariusze zajęć, zabaw tematycznych, spotkań z rodzicami, literaturę do wykorzystania, a także kwestionariusz obserwacji. Z wybranych zabaw korzystają także pedagodzy terapeuci i logopeda.</p> <p>W realizacji innowacji uwzględniam także współpracę z rodzicami. Opracowuję broszurki informacyjne dla rodziców, a także wraz z koleżankami zamieszczam ciekawe artykuły na ściennych gazetkach czy na łamach przedszkolnej gazetki „Baju baj”. Zapraszamy rodziców do udziału w zajęciach o charakterze warsztatów, np. prowadzonych metodą ruchu rozwijającego czy z wykorzystaniem tańców integracyjnych. Organizowane są także spotkania z psychologiem i pedagogiem z Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w przedszkolnym Punkcie Konsultacyjnym.</p>
<p>UZYSKANE EFEKTY</p>	<p>Dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wzrost pozytywnych zachowań, • zwiększone poczucie własnej wartości, • zwiększenie prawidłowego funkcjonowania dzieci w grupie, • mniejsza liczba konfliktów, • wzrost możliwości zaprezentowania swoich umiejętności. <p>Nauczycielki:</p> <ul style="list-style-type: none"> • stosują nowatorskie formy i metod pracy, • polepszenie relacji nauczyciel – dziecko – rodzic, • uatrakcyjnienie zajęć i zabaw. <p>Rodzice:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uzyskują wsparcie we wspomaganiu rozwoju społeczno-emocjonalnym dzieci, • wykazują większą chęć współpracy, • wykorzystują poznane propozycje do pracy w domu. <p>Co roku dokonujemy ewaluacji innowacji. Zastosowane formy i metody sprawdzają się. Innowacja jest skuteczna, efektywna, rzetelna, trafna, adekwatna do potrzeb. Wdrożone cele i zadania ujęte w innowacji przynoszą spodziewane efekty Jest to duży sukces dla placówki.</p>
<p>OSOBA ODPOWIEDZALNA ZA WARTOŚĆ MERYTORYCZNA TEKSTU</p>	<p>Joanna Połczyńska</p>

Wyrażam zgodę na zamieszczenie na stronie internetowej Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli w Zielonej Górze www.odn.zgora.pl informacji na temat przedstawionego przykładu dobrej praktyki. Oświadczam, że materiał został opracowany samodzielnie i nie narusza praw autorskich innych osób.

Joanna Połczyńska